

LET'S
COMIC

THAILAND
COMIC SOCIETY

ISSUE
22

LET'S COMIC

ISSUE 22

CONTENT

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ: 978-131-33173-4-4
พิมพ์ครั้งแรก: พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ราคา: 160 บาท

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา: ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี

บรรณาธิการบริหาร: ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี

กองบรรณาธิการบทความ

วนิดา แก่นจันทร์, ชัยวัฒน์ เสริมสุธีอนวัณณ์,
นิรwaan คุระทอง, อมรินทร์ นาคเสวี, ปฏิบัติ ปรียาวงศากุล

บรรณาธิการฝ่ายศิลปกรรม: ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี

ศิลปกรรม: ปานเทพ หมื่นราษฎร์

บรรณาธิการฝ่ายโฆษณา: ศิริวรรณ เตชศรีสุธี

ติดต่อโฆษณา: โทร 0-2282-9979, 0-2282-4100,

0-2628-7347-8, 0-2628-7489-90, FAX 0-2281-2786

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: จรินทร์ อินทวิสูตร

จัดจำหน่ายโดย: บริษัท อมรินทร์ บุค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ 2 ถ.บางกรวย ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี

โทรศัพท์: 0-2423-9999 โทรสาร: 0-2449-9561-3

Homepage: <http://www.naiin.com>

พิมพ์ที่: หสน ห้องภาพสุวรรณ โทรศัพท์: 0-2282-4100

Special Thanks: www.f0nt.com

LET'S BEGIN

ฉบับวัน “พ่อ”

NOTE

ขอหลบไปไปฝึกฝีมือ
ชักพักแล้วจะกลับมาใหม่
ครับผม : D

M

ช่วงนี้กำลัง
ฮึกเหิมๆๆๆ

KRISADA

ฝากติดตามผลงานการ์ตูน
เรื่องแรกของผมกันด้วย
นะครับ ขอขอบคุณครับ

DIO

F: ได้ข่าวว่าป่าต้องสัมภาษณ์
ลงหนังสือเธอ งั้นเดี๋ยว
จัดเต็มให้
D: ง่า~ ยังไงก็อย่าลืมมาก
นะป้า

PUCK

งาน LET'S
เอาให้ เล็ดไปเลย!

บู๊ฮิป

สนุกกับการอ่าน
และการตีปึงปอง
นะครับ

เนื่องในฉบับวันพ่อ ก็ขอพื้นที่ตรงนี้พูดถึงเกี่ยวกับพ่อ
ของผมหน่อยละกันนะครับ

ผมกับพ่อนั้นมีอะไรที่เหมือนกันอยู่หลายอย่างเลยทีเดียว
ทั้งส่วนสูง (เตี้ยพอกันทั้งบ้าน55) จมูก (ใหญ่พอกันเกือบทั้งบ้าน)
สายตาสั้น ชอบร้องเพลง (อันนี้ผมแพ้พ่อยุ่ระดับเนิง) ชอบใส่
เสื้อยืด รองเท้าแตะ ชอบไปทำงานก่อนเวลา ฯลฯ

และนอกเหนือจากเรื่องทั่วๆ ไปที่กล่าวมาแล้ว พ่อของผม
ก็ได้เริ่มทำหนังสือตั้งแต่สมัยมัธยม และได้เป็น บรรณาธิการ
สำนักพิมพ์ (นิตยสารสตาร์พิกซ์ สารบันเทิงเพื่อคนดูหนึ่ง
ในไม่ปัจจุบัน) เหมือนกันอีกด้วย

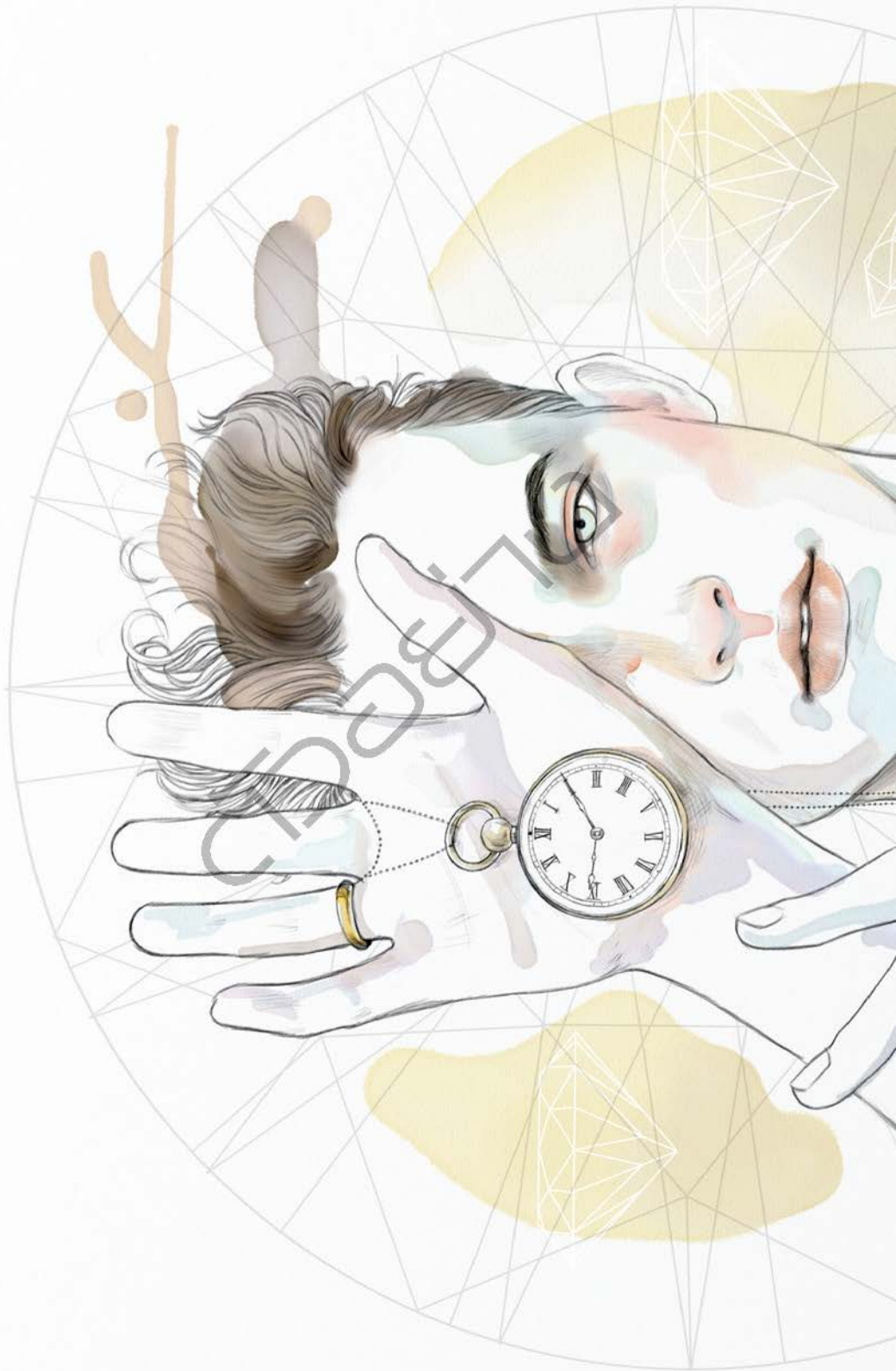
หรือจะเรียกได้ว่า ผมแอบถือปี่เส้นทางชีวิตของพ่อมา
ส่วนหนึ่งก็น่าจะผิดอะไร55 แต่เอาจริงๆ แล้วต้องบอกว่า พ่อมี
ส่วนในการผลักดันให้ผมได้ทำหนังสือมาตลอดน่าจะถูกต้องกว่า
เพราะตั้งแต่ครั้งแรก ที่ผมคิดจะทำหนังสือการ์ตูนทำมือ พ่อก็
สนับสนุนผมให้ แก้มจัดจำหน่ายขึ้นแผงให้จริงๆ โดยที่ผมเอง
ยังกลัวๆ กลัวๆ ด้วยซ้ำ (จำได้ว่าตอนเห็นที่แผงจริงๆ เขินมาก..)
และพอผมเรียนจบพ่อก็ผลักดันให้เริ่มทำ LET'S Comic แบบ
จริงจังโดยไม่มีการลังเล หรือไม่มั่นใจเลยแม้แต่หน่อย

ทำให้ทุกๆ ครั้ง ที่ผมได้มีคนที่ยากทำงานในสายศิลปะ
บอกว่าที่บ้านไม่สนับสนุน ไม่เข้าใจ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย ฯลฯ
ผมจึงรู้สึกว่าตัวเองนั้นช่างโชดดีมากๆๆๆๆๆๆ เหลือเกิน

ขอขอบคุณคุณพ่อและครอบครัวสำหรับโอกาส
ความหวังดี และการสนับสนุน ที่มอบให้อย่างต่อเนื่องเสมอมา
มา ณ ที่นี้ด้วยนะครับผม

**ปล.และก็ขอให้ทุกคนมีความสุขเนื่องในโอกาสวันพ่อที่กำลังจะ
มาถึงนี้ด้วยครับ**

ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี
บรรณาธิการ

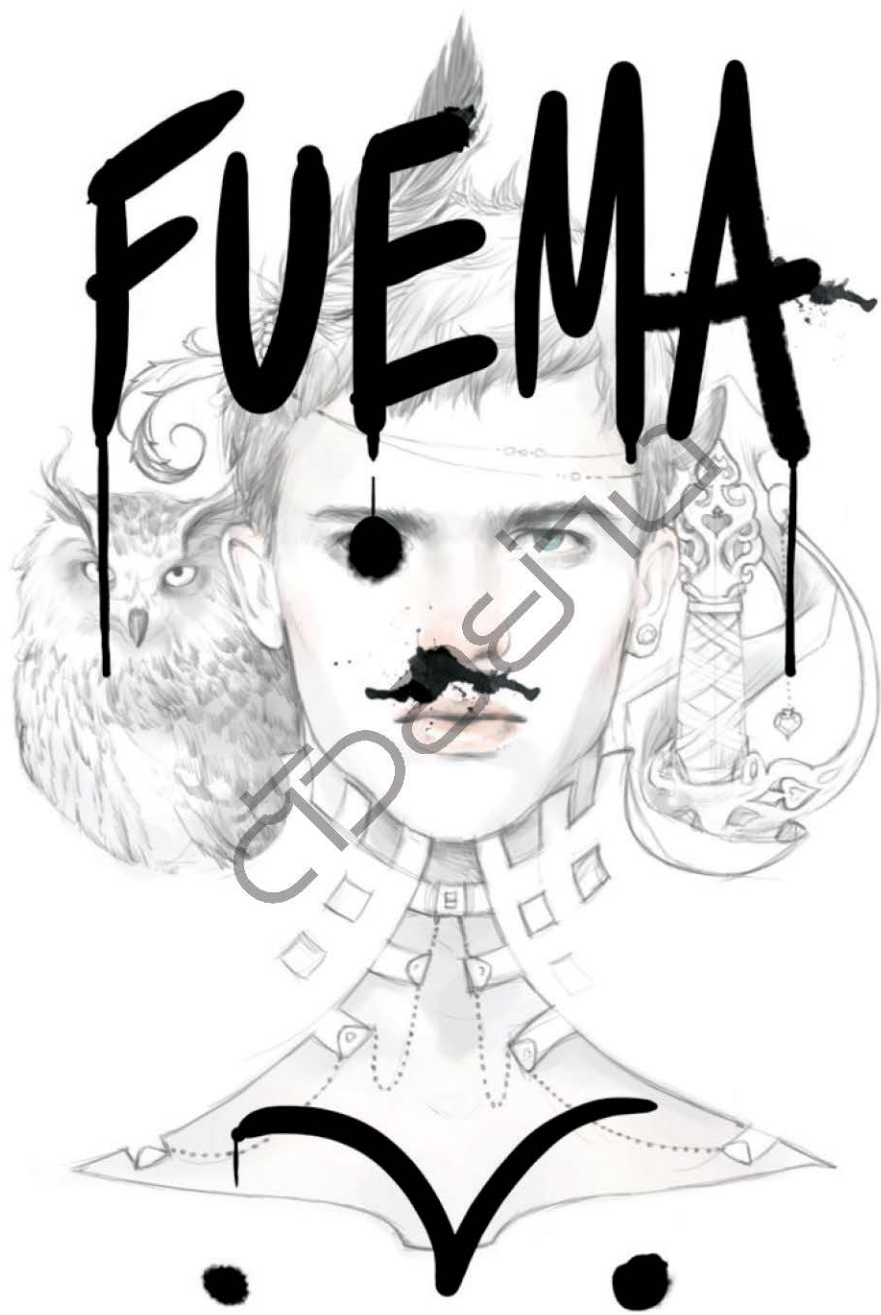
An abstract background featuring a hand with blue and orange washes, a yellow geometric shape, and various organic, flowing lines in blue, orange, and grey.

ANMOM

anthony.taysub@gmail.com

LET'S MEET
DIGITAL ARTIST

Sittippan Taysub

เคล็ดลับในการทำงาน

ผมเชื่อว่าทุกคนมีฝัน สำหรับผมความฝันมันเหมือนการขับรถ มีความฝันเป็นจุดหมาย แต่ระหว่างทางคุณอาจจะเจอสิ่งที่คุณสนใจมากกว่าจุดหมาย วิถีเส้นทางสู่เป้าหมายใหม่ที่น่าสนใจกว่าก็เป็นได้ หากมีสิ่งไม่คาดฝันเกิดขึ้น เส้นทางมันยากลำบากเกินไป ผมก็จะอ้อมไป วิถีการสูญเสียไปต่อไม่ได้ ผมก็จะเดินไป ระยะเวลามันอาจจะไม่ไวตามที่คาดหวัง แต่ยังไม่ถึงแน่นอนหากเราไม่หยุดไปซะก่อนเอง เมื่อถึงจุดหมายแล้ว ผมก็จะชื่นชมกับสิ่งที่ได้รับ เรียนรู้ และทบทวนถึงข้อผิดพลาดของการเดินทาง ชาร์จพลังเตรียมเสบียงสำหรับมุ่งสู่จุดหมายต่อไป

ชื่อนามสกุล : สิทธิพันธ์ ต่ายกรวิทย์ (Sittipan Taysub)

วันเกิด : 5 ธันวาคม 2529 อายุ : 25 ปี

อีเมลติดต่อ anthony.taysub@gmail.com

http://anmom.tumblr.com

http://www.facebook.com/anmomillustration

อื่นๆ อะไรก็ได้ที่อยากทราบ.. : ชอบอะไร อยากทำอะไรก็ทำไป

เกาะครับ อย่างน้อยเราคนนึงล่ะก็ชอบมัน

▀ประสบการณ์การทำงาน

- Freelance Illustrator และ Graphic Designer ตามแบกกาซีนและหนังสือครับผม

▀INTERVIEW

ก่อนอื่นแนะนำตัวก่อนเลยดีกว่าเริ่มสนใจงานด้านนี้มาได้อย่างไรครับผม

เป็นคนชอบวาดรูปมาตั้งแต่เด็กๆ แล้วครับ จำได้ว่าเป็นสิ่งเดียวที่ทำแล้วมีคนออกปากชื่นชมโรงเรียนหรือเพื่อนๆ มักจะให้วาดโน่นนี่ให้ ส่งไปแข่งขันต่างๆ นานา ไม่เคยจะได้รางวัลอะไรกับเขา แต่ก็ไม่ได้หยุดวาด เพราะส่วนตัวคิดว่าเราสนุกที่ได้วาดมากกว่า เลยไม่หยุดทำ พอเริ่มโตขึ้นมามหาวิทยาลัยก็เริ่มคิดที่จะมีอาชีพเป็นศิลปิน (แบบวันๆ คิดแต่จะนั่งวาดรูปอย่างเดียว) แต่โตขึ้นมาก็คิดก็รู้สึกว่าการมีอาชีพศิลปินอาจจะดูยากไปสักหน่อยในการดำรงชีวิต (กลัวการขายงานไม่ออกแล้วอดตายนะครับ ฮ่าๆ) ก็เลยมาได้มารู้จักกับอาชีพที่พวกมัน

ครึ่งทางอย่าง นักวาดภาพประกอบครับ รู้สึกว่าอาชีพนี้มันไม่ได้ศิลปินติดสอยมากเกินไปหรือเชิงพาณิชย์มากเกินไป มันมีช่องว่างให้เราสามารถสร้างสรรค์งานในรูปแบบของเราได้และก็สามารถเป็นอาชีพได้ เลยรู้สึกสนใจและเริ่มที่จะอยากทำอาชีพนี้ครับ

แล้วเริ่มวาดงานสไตล์อย่างที่เราเห็นในปัจจุบันตั้งแต่เมื่อไหร่ครับ

เราเป็นคนที่ชอบงานวาดมือจากดินสอ ชอบภาพสเกッチ ภาพร่างๆ ที่ดูไม่เสร็จ มันเหมือนมีอะไรให้คิดต่อไปได้อีก ไม่ได้จบที่การมองภาพช่วงแรกๆ มักมีคนติงว่าภาพดูไม่เสร็จ ไม่สมบูรณ์

มันมาจากความชอบส่วนตัวล้วนๆ เลยครับ

หยิบเอาหลายๆ อย่างรอบๆ ตัวมาสร้างอารมณ์ให้งาน
ฟังเพลงบ้าง ดูหนังบ้าง หรือบางทีเราเศร้าก็อยากวาดรูป
บางทีเรามีความสุขก็อยากวาด

แต่ด้วยความที่ช่วงแรกๆ เป็นงานที่เราจดเล่นๆ
ซะมากกว่า เลยยึดเอาความชอบของตัวเองเป็นหลัก
หลักในการทำงาน จนมันอาจจะถึงจุดๆ หนึ่งที่งาน
มันเริ่มลงตัว คนเริ่มยอมรับในงานเรามากขึ้น ก็
ดีใจที่เราไม่คิดจะเปลี่ยนแปลงอะไรในตอนนั้น
เพราะงานที่ออกมามันเราจริงๆ และมันขายได้

**แล้วแรงบันดาลใจในการทำงานสไตล์นี้ได้มาจาก
อะไรบ้างครับ**

มันมาจากความชอบส่วนตัวล้วนๆ เลยครับ
หยิบเอาหลายๆ อย่างรอบๆ ตัวมาสร้างอารมณ์ให้
งาน ฟังเพลงบ้าง ดูหนังบ้าง หรือบางทีเราเศร้าก็
อยากวาดรูป บางทีเรามีความสุขก็อยากวาด ผลที่
ได้ออกมามันจะได้อารมณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละ

ภาพ ภาพที่ออกมามันอาจจะไม่ใช่การเล่าเรื่องของ
ตัวเองจริงๆ ลงไปในภาพเลย จะหยิบเอาอย่างอื่น
มาถ่ายทอดซะมากกว่าครับ

**มีเทคนิคยังงี้ทำให้งานที่เป็นดิจิทัลลื่นพื้นที่ของ
เรา มีกลิ่นอายของงานวาดมืออย่างที่เห็นครับ**

มันเริ่มจากการที่เราเป็นคนชอบวาดมือ ชอบ
สเก็ตช์ แต่บางครั้งด้วยปัจจัย ทั้งเวลาและเครื่องมือ
บางทีมันอาจจะไม่เอื้ออำนวย จึงเริ่มทำงานดิจิทัล
พื้นที่ ช่วงแรกๆ ก็อยากทดลองทำโน่นทำนี่
สักพักก็เริ่มวกกลับมาถึงสิ่งที่ตัวเองชอบ คือสีน้ำ
แล้วก็เริ่มลองผสมผสานดูๆ ลองใช้แปรงบ้าง
ช้อนแท่งเจอร์ของสีน้ำจริงๆ บ้าง จนเป็นมาอย่าง
ที่เห็นครับ

อยากให้เรียนนิดนึงครับ ว่าทำไมถึงชอบสีน้ำครับผม
ผมชอบในความนุ่มและสีต่างๆ ของสีน้ำ
รอยต่างๆที่เกิด ถือเป็นเสน่ห์ที่ผมชอบครับ

**คิดว่าความเป็นฟรีแลนซ์วาดภาพประกอบในยุค
ปัจจุบันนี้ เป็นอาชีพที่มั่นคงมั๊ยครับ**

ส่วนตัวคิดว่าไม่นะครับ เพราะเมืองไทย
อาชีพแบบนี้ยังไม่ได้เป็นที่ยอมรับมากเท่าไร ถึง
แม้จะเริ่มเปิดกว้างกว่าเดิมมากขึ้นแล้วก็ตาม
เมืองไทยมีคนเก่งๆ อีกเยอะมาก呀 แต่ปัจจัยเรื่อง
ความมั่นคงคงเป็นประเด็นหลักๆ ที่ทำให้คนมอง
ข้ามอาชีพเหล่านี้ไป อาจจะต้องใช้เวลาอีกสักพักถึง
ครับว่าเมืองไทยจะให้ความสำคัญกับศิลปินมากขึ้น

**มีเคล็ดลับอะไรมั๊ยที่ทำให้เราได้งานภาพประกอบ
หรืองานปกนิตยสารต่างๆ**

ข้อนี้ตอบยากจัง ฮ่าๆ ส่วนตัวไม่ได้คิดว่า
ตัวเองเก่งหรือมีเคล็ดลับอะไรที่ได้งานหรือ
ครับ ส่วนใหญ่จะเป็นทางสำนักพิมพ์หรือผู้ว่าจ้าง
มากกว่าที่เลือกเรา ซึ่งนั่นอาจจะมาจากการที่งาน
ของเราสอดคล้องกับงานของเค้ามากกว่าครับ

**แล้วตอนนี้เรามีสถานเด่นๆ ที่กำลังอยู่กับหนังสือ
หรือสื่ออะไรบ้างครับ**

มีภาพประกอบกับสำนักพิมพ์ abook ครับ
ส่วนแมกกาซีนก็มี aday, playground และเล่ม
อื่นๆ อีกสองสามเล่มครับ

**คิดว่าข้อสำคัญในการเป็นฟรีแลนซ์นักวาดภาพ
ประกอบที่ดีคืออะไรครับ**

อันดับหนึ่งเลยคือเรื่องเวลาครับ อันนี้สำคัญ
มาก อื่นๆ คงจะเป็นเรื่องการยอมรับใน attitude
ของลูกค้าที่มีต่องานได้ สมัยนี้สไตล์หรือการมีตัวตน
บนผลงานเป็นเรื่องที่หลายคนให้ความสำคัญ
สำหรับเราคิดว่าความคิดแบบนั้นมันเป็นการจำกัด
กรอบให้ตัวเองมากเกินไป มันพัฒนางานได้ยาก
ทางที่ดีพบกันครึ่งทางกับลูกค้าน่าจะเป็นอย่างที่
ดีที่สุดสำหรับเรา การที่ลูกค้าเลือกเรานั้นก็
หมายความว่าเค้ายอมรับในความเป็นเราระดับหนึ่ง
แล้ว พยายามใส่ใจความของสิ่งที่ลูกค้าต้องการ
ให้ได้ นั่นคือสิ่งที่สำคัญกว่าครับ

nothing to know

สมัยนี้สไลด์หรือการมีตัวตน บนผลงานเป็นเรื่องที่หลายคน
ให้ความสำคัญ สำหรับเราคิดว่าการคิดแบบนั้นมันเป็นการ
จำกัดกรอบให้ตัวเองมากเกินไป มันพัฒนางานได้ยาก ทางที่ดี
พบกันครึ่งทางกับลูกค้าน่าจะเป็นอะไรที่ดีที่สุดสำหรับเรา

**อิม แล้วแบบนี้ อยากรู้ๆโดยส่วนตัวเราเองเคย
มีประสบการณ์ เรื่องการมีปัญหาในการรับงาน
ลูกค้ามั้ยครับ**

แน่นอนว่าต้องมีอยู่แล้วครับ ถือเป็นเรื่อง
ปกติในการทำงาน แรกๆ ปัญหามักจะเยอะเป็น
ธรรมดา แต่ผ่านมาร้อยๆ ก็ค่อยปรับและหาทาง
แก้ไขครับ

**ช่วยลองยกตัวอย่างปัญหาจากลูกค้าที่เคยเจอ
นิดนึงได้มั้ยครับ**

เคยทำงานที่โพลีชั่นไม่ตรงกับที่ลูกค้า
ต้องการ วาดหน้าด้านข้างแทนที่จะเป็นหน้าตรง
แบบที่ลูกค้าต้องการ ลูกค้าให้เปลี่ยน เราก็เสนอ
มุมมองไปว่าหน้าด้านข้างของคนนี้ดูภูมิฐานกว่า
และเหมาะสมที่จะใช้ทำหนังสืออัตชีวประวัติ จาก
ที่ลูกค้าจะให้เปลี่ยนท่าเดียวก็เริ่มคล้อยตาม และ
ปรับนิดหน่อยตามที่ลูกค้าต้องการ งานที่ออกมา
จึงเหมือนกับแรกรัน โดยที่ไม่ได้ทิ้งแนวทางของ
เรามากเกินไปครับ สรุปก็แฮปปี้กันทั้งสองฝ่าย

**แล้วต่อไปในอนาคตคิดว่าเราจะพัฒนารูปแบบ
การทำงานในด้านไหนอีกบ้างครับ**

คิดว่ายังคงต้องฝึกฝนพัฒนาต่อไปอีกไกล
เพราะไม่ใช่คนเก่งอะไร ด้วยความที่ไม่ค่อยกล้าจะ
เสี่ยงอะไรจึงรู้สึกว่าจะตัวเองพัฒนางานแบบค่อยเป็น
ค่อยไป ค่อยๆ เรียนรู้และหาเทคนิคใหม่ๆ มาใช้

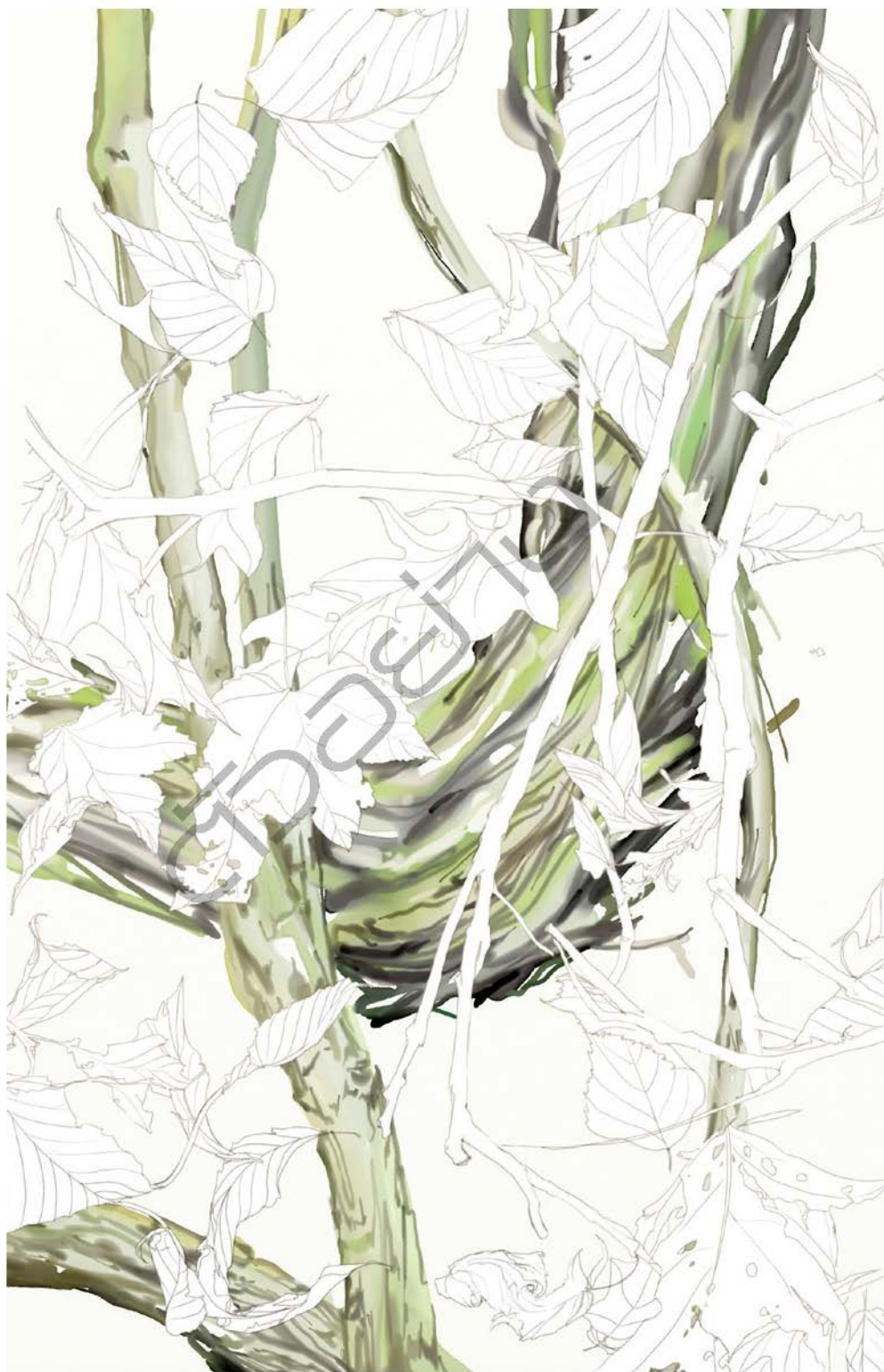

ในงานอยู่เรื่อยๆ จะลองพยายามใช้ element จาก
งานมือจริงๆ มาใช้ในงานให้มากขึ้นครับ

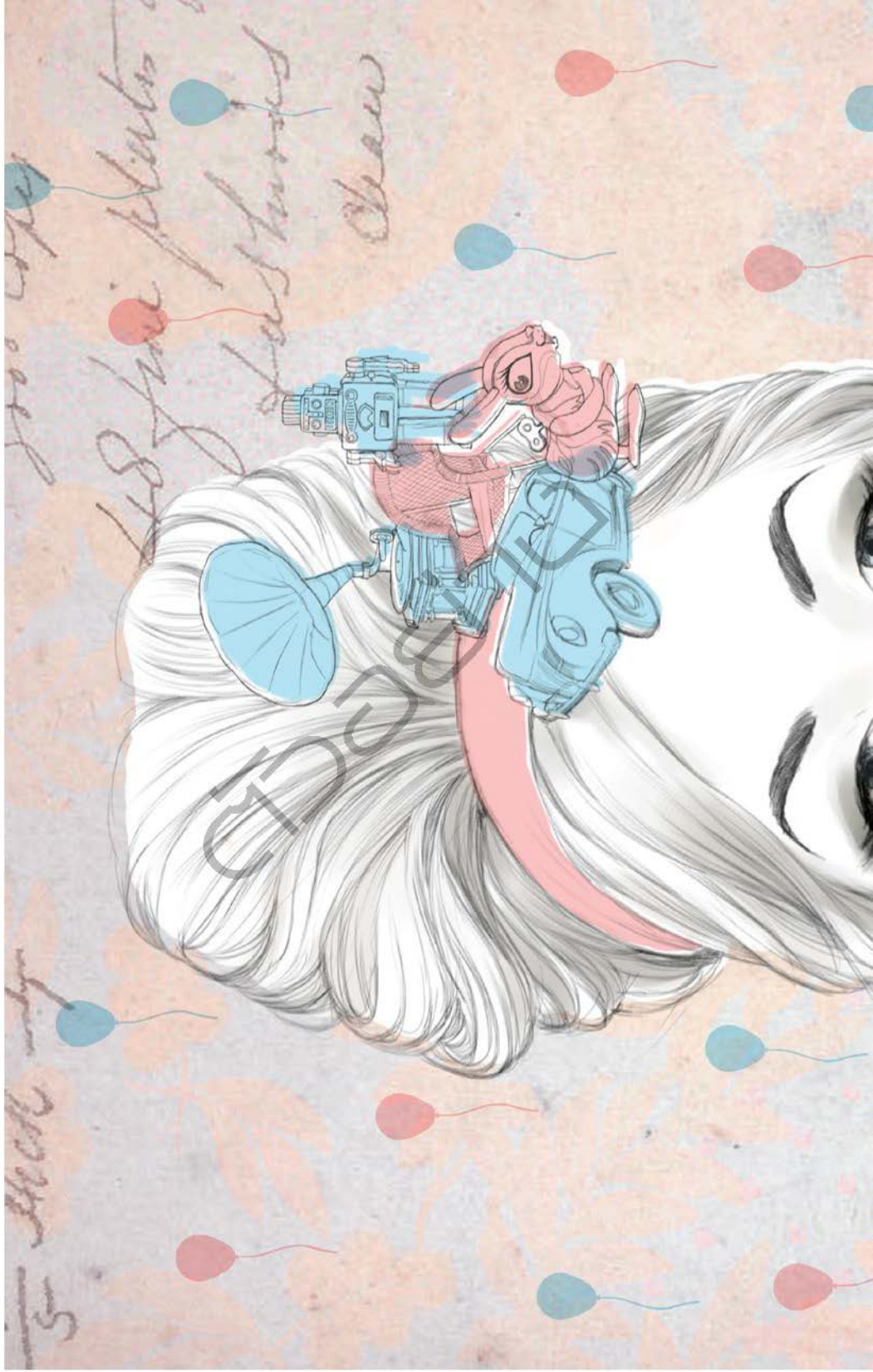
**สุดท้ายนี้ ผাগอะไรเนื่องในโอกาสเป็นฉบับวันพ่อ
สักหน่อยครับผม**

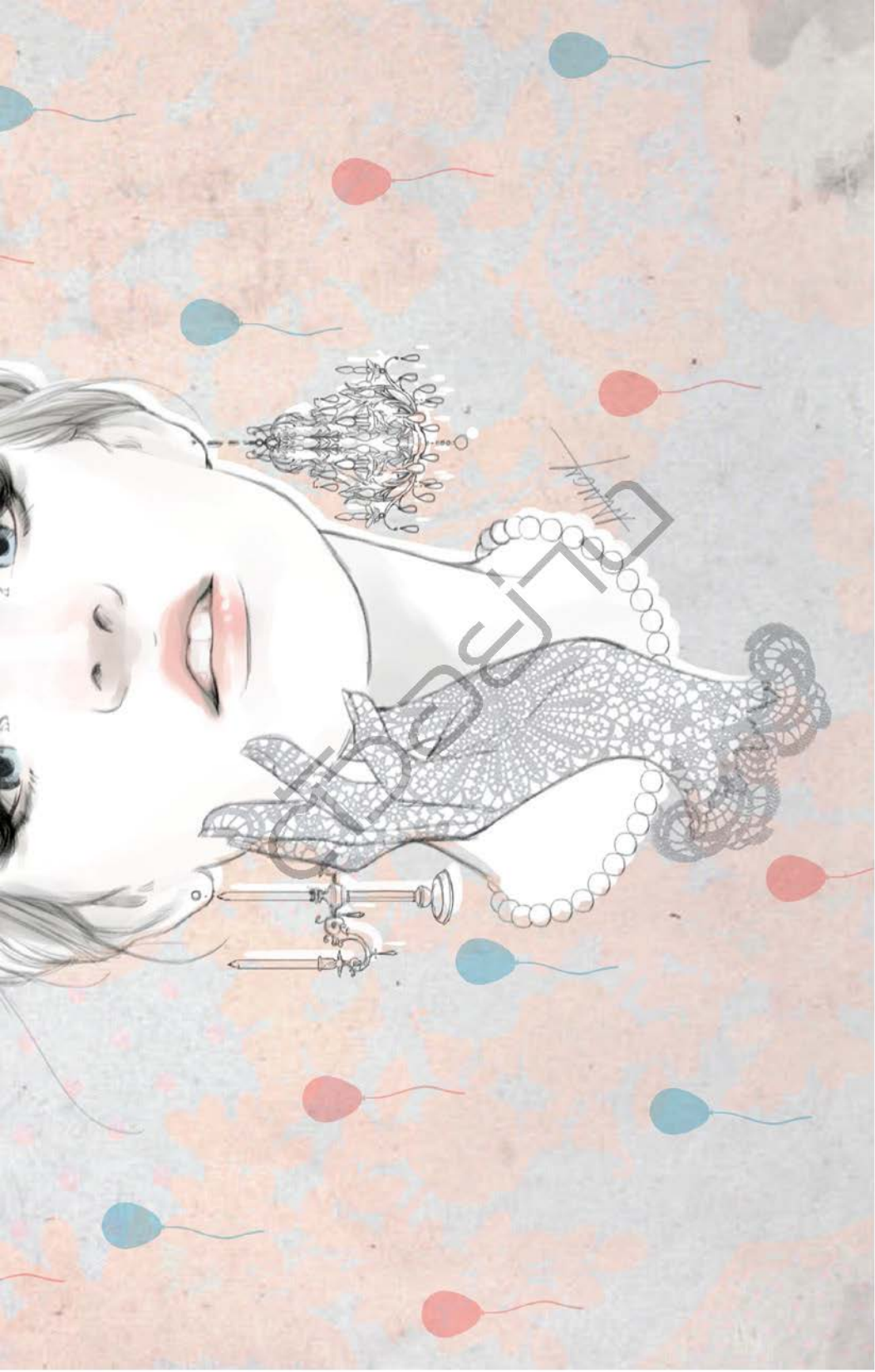
(ส่วนตัวไม่ได้อยู่กับคุณพ่อ เลยไม่รู้สึกลึ้น
กับวันนี้เท่าไรเลยครับ T^T) เนื่องในโอกาสวัน
พ่อก็ขอให้เป็นคนดี เป็นที่รักของพ่อทุกคนนะ
ครับ คนที่คอย support คอยดูแลเรากันแบบ
ทุกอย่างก้าวก็มีแต่พ่อแม่แหละครับ

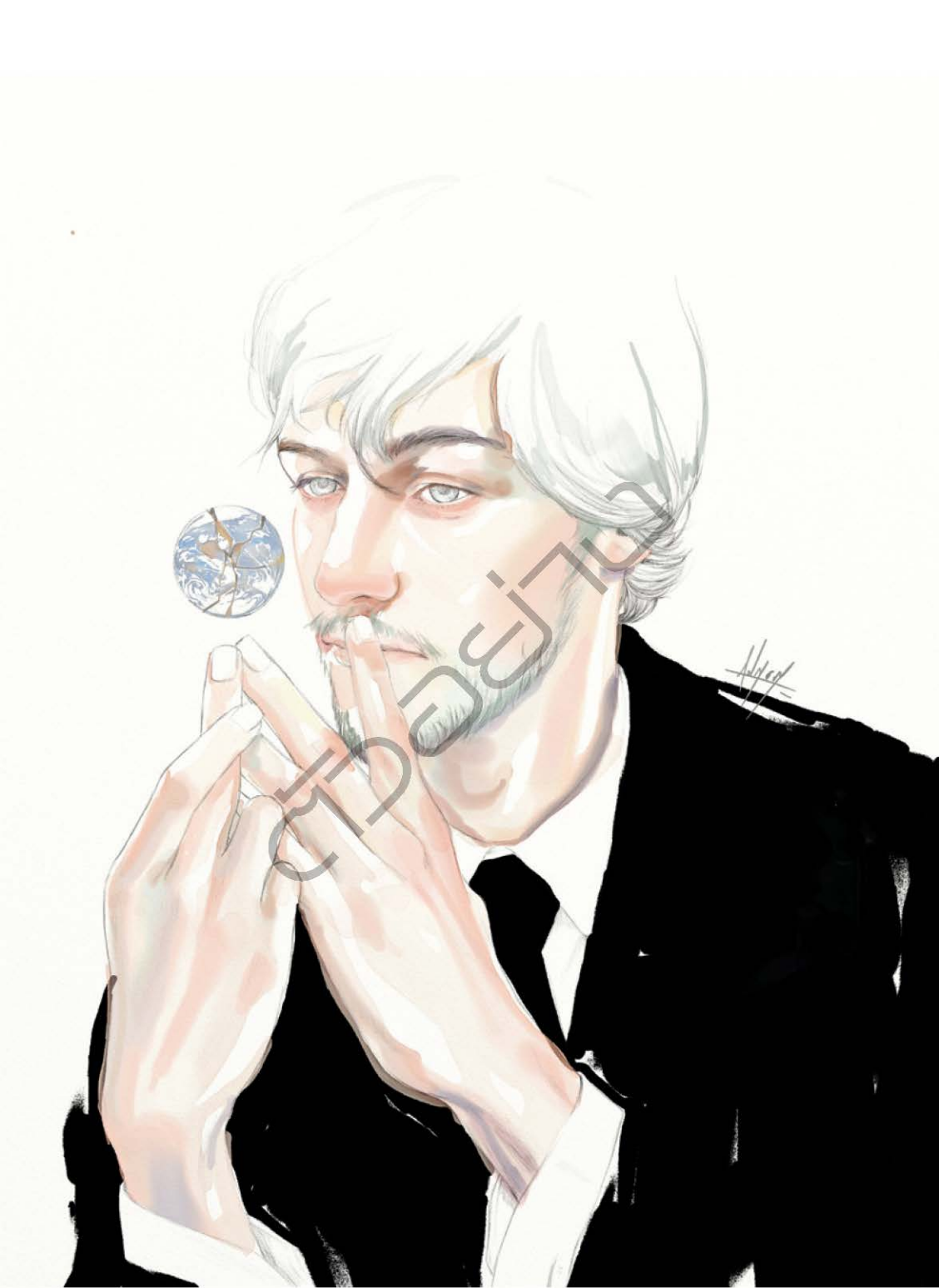

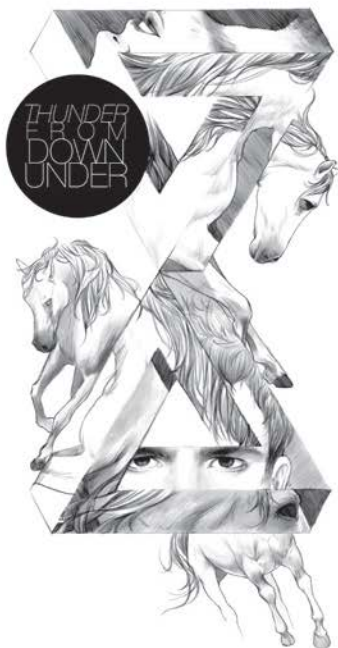

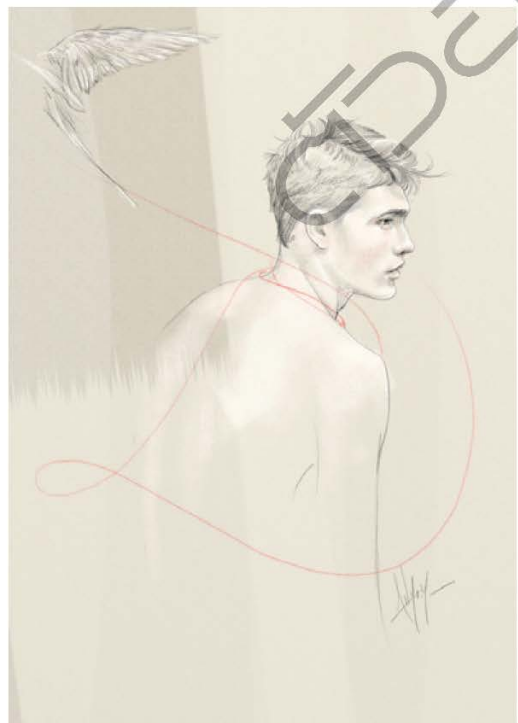

01

เตรียมรูปที่จะใช้ในการวาด ในที่นี้เป็นพระบรมฉายาลักษณ์ ผมเลือกที่จะวาดรูปพระพักตร์ด้านข้าง จึงหาภาพในมุมนี้มาหลายๆ ภาพเพื่อหาบุคลิกของแบบ และเตรียม texture ของสีน้ำที่จะใช้ในงาน ส่วนนี้ผมจะทำหรือหาโหลดเก็บเอาไว้ เพราะสามารถนำมาใช้ได้หลายๆ งาน

02

ร่างภาพคร่าวๆ ลงในเฟรม ด้วยโปรแกรม coal painter ขั้นตอนนี้ผมใช้เทกเจอร์กระดาษที่สแกนมาเป็นพื้นหลังและปรับสีให้อ่อนลงเล็กน้อย เลือกหัวบรัชดินสอ ปรับแต่งและใช้หลายๆ บรัชในส่วนที่ต่างๆ กันเพื่อให้ใกล้เคียงกับดินสอจริงมากที่สุด (สำหรับขั้นตอนนี้จะร่างดินสอจริงแล้วสแกนก็ได้เช่นกัน)

03

เริ่มลงสีคร่าวๆ ด้วยบรัชสีน้ำจากโปรแกรมเดิม ผมเลือกใช้ grain สูงๆ และค่อยๆ ลงจากน้ำหนักอ่อนๆ ร่างภาพโดยรวมคร่าวๆ เพิ่มและพยายามคุมสีให้ไปในโทนเดียวกัน

04

ลงสีและรายละเอียดในส่วนอื่นๆ
ตัดเส้นในส่วนที่ต้องการความเนียน (ส่วนตัว
คิดว่า การตัดเส้นทั้งหมดมันทำให้งานดูแข็ง
มากเกินไป ผมจึงเลือกตัดเส้นเฉพาะบางส่วน
และทิ้งบางส่วนไว้แทน เพื่อให้งานดูเป็น
ธรรมชาติครับ)

05

เพิ่มรายละเอียดส่วนของพื้นหลังด้วย
โปรแกรม Photoshop ปรับ Noise เพิ่ม
เล็กน้อยให้ดูมีรายละเอียดคล้ายของ grain
กระดาษ crop ภาพบางส่วนออก เช็ดความ
เรียบร้อย และลบส่วนที่ซ้ำกันออก

06

นำ texture ของสีน้ำ ที่เตรียมไว้ใน
ขั้นตอนแรก มาใส่ซ้อนเพื่อเสริมให้ความ
เป็นสีน้ำของภาพชัดเจนขึ้น เช็ดรายละเอียด
ขั้นสุดท้าย ก็เป็นอันเสร็จเรียบร้อยครับ

TIMELINE

01

งานเก่ามากที่พอจะหาได้อะนะครับ เป็นช่วงเรียนช่างศิลป์ งานที่มีก็เลยไม่เป็นงานที่เรียน ก็เป็นงานวาดเรื่อยเรื่อยแบบที่ไม่มีสอนในโรงเรียนไปเลย ช่วงนั้นยังเด็กๆ ก็บ๊อบเรื่อยเรื่อยไปตามประสา ส่วนตัวรู้สึกเป็นวัยที่สนใจสิ่งรอบตัวไปหมด ได้อิทธิพลไปหมด เจอโน่นเจอนี้ก็อยากทำอยากวาดตาม

02

ยังคงหลงๆ เพ้อๆ อยู่กับอะไรเหมือนข้อแรก ที่เลือกรูปนี้มาก เพราะเป็นรูปแรกที่ลงสีแบบดิจิทัลเพนต์ จำได้ว่าช่วงนั้นสนุกกับเครื่องมือเครื่องไม้มาก ลองโน่นลองนี่ได้ทั้งวัน ช่วงนี้ที่อยู่มั่วๆ แล้ว และเป็นช่วงที่ยังเป็นลูกผสมอยู่ (วาดมือ ลงสีคอม) ก่อนจะเปลี่ยนมาเป็นคอมล้วน และก็เปลี่ยนมาเป็นลูกผสมอีกทีในปัจจุบันครับ

03

เริ่มเข้าที่เข้าทางและชัดเจนในจุดประสงค์ของการวาด งานนี้เป็นงานแรกที่วาดให้แมกกาซีนจริงๆ จังๆ (แต่ไม่ใช่อีกรูปแทน)

04

งานนี้ไม่ได้เก่ามากราวๆ 5-6 ปี ที่เลือกรูปนี้เพราะช่วงนั้น เริ่มจะชัดเจนในแนวทางของตัวเองแล้ว รูปนี้เป็นตัวอย่างที่น่าจะชัดเจนที่สุด ก่อนจะกลายมาเป็นงานเรียบๆ คลีนๆ แบบปัจจุบันครับ 🐾

LET'S POST 25

LET'S MAKE IT POSSIBLE

with THE IMPOSSIBLE

วาทา พหังควา มหวิ จ ระ ธิ

LET'S Post คือกิจกรรมวาดภาพตามใจหาย ซึ่งรางวัลเล็กๆ น้อยๆ และเพื่อคัดเลือกผลงานที่ดี ลงตีพิมพ์ใน LET'S Comic ในทุกๆ ฉบับ ซึ่งเปิดรับผลงาน ภาพวาดทุกรูปแบบ ไม่จำกัดเทคนิคและสไตล์ เปลี่ยนหัวข้อ ไปเรื่อยๆ ทุก 2 เดือน หากท่านใดสนใจเข้าร่วมประกวดสามารถติดตามกติกาได้ที่ช่องทางของคอลัมน์นี้แล้วครับผม

อิ หติ เบ้า

ชื่อภาพ : สายรุ้งสร้างความหวัง (The rainbows)
(ผลงานโดย คิวคีนอ)

ได้รับรางวัล บัตรรับประทานอาหารจากเนสตรอ กรีนส์ มูลค่า 200 บาท + ของที่ระลึกจากทาง LET'S + หนังสือ LET'S Comic 22 + เสื้อยืดจาก LET'S Comic 1 ตัว + ของพรีเมียมจากภาพยนตร์จากค่ายมโหสถเอนเตอร์

CONCEPT

ได้จาก “สายรุ้ง” เวลาที่ผมเห็นสายรุ้ง ผมจะรู้สึกสดใสและสบายใจ สายรุ้งนั้นมักจะเกิดหลังฝนตกหรือพายุฝนเสมอ ดังนั้น ผมจึงนำสายรุ้งมาใช้ประกอบภาพเพื่อจะสื่อให้เห็นว่าเมื่อคุณพบกับเหตุการณ์ที่เลวร้ายต่างๆ เหตุการณ์นั้นอาจจะทำให้ตัวคุณหมดหวัง หมดกำลังใจและอาจจะเสียใจกับเหตุการณ์นั้นๆ

แต่อย่างไรก็ตามจะต้องมีสายรุ้งเกิดขึ้นหลังฝนตกเสมอ ในภาพวาดนี้ผมใช้สายรุ้งสื่อให้เป็นตัวแทนของ การช่วยเหลือ กำลังใจและความหวังที่ส่งมอบให้กับผู้คนที่เดือดร้อนจากเหตุการณ์เสียนามิเพื่อให้ผู้คนเหล่านั้นมีแสงสว่างอีกครั้ง.... (จงจำไว้ว่าหลังจากพายุหนักจะย่อมเกิดสายรุ้งแสนสวยเสมอ)... ขอบคุณครับ

COMMENT

เป็นผลงานที่คุมโทนสี จัดแสง ได้ลงตัว รับกับคอนเซ็ปท์ที่แข็งแรงชัดเจน จนงานมีความโดดเด่นกว่างานชิ้นอื่นๆ อย่างชัดเจน หากจะมีจุดที่จิตใจบ้างคงมีแค่ผู้หญิงที่ใส่เสื้อสีชมพูโดยคุณเดียวควรฝั่งขวาของภาพเท่านั้นเองครับ

COMIC
INSIDE

NOTE

M

PUCK

KRISADA TAIMSUWAN

DIO

SCOOP
ลอดช่อง

ไปรู้จักกับมิวสิกแห่งการ์ตูน

สัมภาษณ์คุณพ่อ

โดยลูกๆ นักเขียนการ์ตูน

รวมเคล็ดลับคุณพ่อในโลกการ์ตูน

K-05 Theory ตอน บอกรักวันพ่อ

สำหรับคุณพ่อที่มีความน่ารักมากกว่านาฬิกา

OHAR

WWW.LETCOMIC.COM

QR CODE FOR

LET'S COMIC
OFFICIAL
WEBSITE

POO SENT

ราคา
160
บาท
BK02

9 781313 317344